

modos oculorum sedes & foramina narium confingen da. Deinde cerebrum opplet duos gran des in caluarie cavitare sinus, qui ad ossis cuncum referentis^o sinus latera spectantur, quo glans cerebri pituitam excipiens sustinetur. Vnde etiam cerebrum ossis quo continetur formam gle bae ritu sibi uendicās, utrinque in ipsius basi instar medij globi prominens tuber constituit. In ho rum tuberum medio cerebrum impressum cernitur, cuneiformis ossis processum occasione hic circum sinus latera productorum, quo nuper commemorata glans sustinetur. Quinetiam simili prorsus modo basis cerebri reliqua ipsius sede pro ossium tuberibus auditus organa con tinentibus, & cerebelli superiori regione suam figuram effingit, omnibus sinibus sese inferens, & amice admodum tubera admittens. Atque hinc etiam in lateribus & anteriori & posteriori & superiori sede cerebrum caluarie cavitatis effigiem exprimit. His enim sedibus cerebrum instar oblongae sphaerae utrobique uersus anteriora propter temporum cavitatē depressa, rotundum, & in posteriori parte multo quam in anteriori latius uisitur, quasi cerebrum ipsum & cerebellū nullam peculiarem formam exigerent, ac abunde ipsis esset, si propria illorum substantia ma gna mole, & simul utcumque quō in se sinus cerebri cerebellique functionibus aptos habere posset, collecta in capite reponeretur. Eiusmodi siquidem quid caluarie basis sinus tuberaque o stendunt, & impressiones in temporibus^p temporalium musculorum gratia conspicuae. Calua ria itaque cavitare externae cerebri superficiei imaginem monstrat, ad quam &^q sectio cere brum diuidens, & innumeris quidam gyri ac circumactūs referuntur. Vniuersa namque cerebri sedes illa sectione diuisa, atque ut bifurcorum pedes in duos quasi ungues illius beneficio disun dia, extimae cerebri superficiei magna pars existit. Attamen dictam cerebri formam parum inter turbat, quum dextra cerebri pars sinistrae accumbat; neque recta illa linea diuise cerebri partes in uicem magis dehiscant, quam quanta durae cerebri membranae, & tenuis duplicatae est crassi ties. In homine etenim secus atque in oue uniuersam sectionem interdiuidit durae membranae^p por tio, processus uel, duas cerebri partes septi ritu interstinguēs. Deinde seorsum utramque cerebri par tem tenuis membrana ambit, & implicat. Caterum gyri ac reuolutiones cerebri, quas^p tenuiū intestinorum anfractibus elegantissime Erasistratus assimilauit, per uniuersam cerebri superfi ciem undique eadem frequentia habentur. Sunt uero sinus permultipenitus in cerebri substan tiam penetrantes, & profecto imagine intestinorum tenuium reuolutionibus simillimi. Neque opinor illos alicui aptius quam his, aut etiam nubibus quos rudes pictorum discipuli, aut in scholis pueri delineare solent, conferri posse: quanquam in similitudine indaganda non admo dum sit laborandum, quando quidem hominis cerebrum hac ex parte nihil peculiare adipisci tur, & hos in cerebri substantia apparentes circumactūs a sinis, equis, bobus, & alijs quae hactenus uidi animantibus communes homo obtinet. Nisi forsitan aliquis hinc differentiam assu me re statuisset, quod tanto profundiores homini illos gyros Natura insinuauerit, quanto ipsius cerebri substantia copiosior uisitur. Horum itaque inflexuum effigiem cuiusuis animalis cere bri uel in prandio aut cena spectans, discas licet. Porro in illorum usu recensendo non medici modō, uerum & philosophi plurimum se excruciant, contententes, num ipsorum beneficio ho mines intelligant, an uero minime: quemadmodum Galenus contra Erasistrati placitum pu gnans, in hunc modum censuit. Quum a sinis etiam admodum multipliciter cerebrum habeant^p complexum, quos deceret, quantum ad morum ruditatem attinet, omnifariam simplex, & mi nime uarium nancisci cerebrum. Melius autem arbitrareretur bonam substantiae temperiem cor poris intelligentis (quodcumque hoc fuerit) prudentiam sequi, & non uarietatem compositionis. Neque etiam multitudini spiritus animalis oportet, ut puto, magis quam qualitati perfectionem intellectus acceptā referre. Atque hic Galenus sibi dum maxime illius operā requirimus similis, orationē uelut freno cohibens, aliō quum reuolutionū usum exprimere debuisset, reflectit: sa tis esse arbitratū, si non intelligentiae praesente has reuolutiones indicauerit, quod sanē nō inficia mur, sed interim eas magnum Conditoris artificium ostendere, & non ob aliud quam ad cere bri substantiae nutritionem eas procreatas esse, à Galeno additum oportuit. Cerebri namque sub stantia citra omnem membranosarum fibrarum plexum continua, neutiūq; adeo firma fuerat, ut per illam arteriae uenaeque, ut in reliquis corporis partibus, digeri possent: & tam multa crassaque est, ut uenae & arteriae in superficie tantum exporrectae ipsi nutriendae, illiusque insito calore reso cillando sufficerent, quum penitiores cerebri partes si ad illum modum uasa protenderentur, il lorū materia carerent. Quod prouidens Natura, sinuosos illos implexus passim cerebri substan tiae impressit, ut in his tenuis membrana frequentibus uasis oppleta sese insinuaret, cerebri sub stantiae alimentū appositissime ita subministrata. Atque huius etiam nutrimenti potissimum oc casione cerebrum in^p duas partes dissectum fuit, ut scilicet tenuis membrana sese in ipsius mediū implicaret: ac inibi in reflexus deducta, cerebri substantiam enutrirer. Haud enim citra eiusmodi cerebri dissectionem, & profundissimas reuolutiones illa cerebri sedes qua dextra sinistram respicit,

Secundo dex tra nobis no catum cerebri partem a sin istra diuises, cerebri an fractus.

Cerebri an fractus usus.

Lib. 8. de V su parte.

Cerebri secti onis ratio.

respicit, enutrirī potuisset. Atque huic sententiae suffragantur cerebelli riqum aequae atque cerebri reuolutiones altē penetrant, sed paulo minus frequentes admodumque continua serie deductae uisuntur. superficiei pars alenda sit, quodque facile cerebellum à profundioribus anfractibus a ipsius perforaretur. frequentes autem, ut copia aliquantulum leuem illa pleat. Porro harum series quodammodo^p triplex est, effigie cum cerebri riqum cōueniens. apparet namque cerebellum ob suas reuolutiones & in ab occipitis ossis tubere in posteriori sede obtinet, tribus partibus effi alia sinistra & tertia media. ac dextra quidem sinistraque cerebelli partes d hos inuicem appositos ostendunt, in quorum inani spacio, ubi scilicet g rent, tertia cerebelli pars reponitur, quae ligni caesue recentis uermem tiones, quae transuersim secundum cerebelli longitudinem mutuo aequ Huius partis apices uersus inferiorem cerebelli sedem reflexi, uermiformi suo loco efformare docebimus. Dextra autem sinistraque cerebelli pars sede parallelas quoque & secundum cerebelli latitudinem ductas reuol deorsum^p protensa, quasi in centrum, colliguntur, ad eam cerebelli^p medullae initio connatam esse dicemus, contententes. ac dextra quidem ad sui partis sedem porriguntur, dorsalis medullae initio continuam: partis sedem. At haec cerebelli partes inuicem discretae incontinuaeque nec uicem continuae unicum corpus, ipsum scilicet cerebellum constituunt. tem cerebri modō geminum Galenus à Natura extructum esse asserit, qu totidem dorsales medullas hominem habere minime decuisset: quasi cessario ueluti in duas partes diuisum, neque substantia continuum, la produci nequiuisset, ac proinde cerebellum ut corpus unicum necessi fer, ut unicae dorsali medullae aptum principium fieret. At Galene, qui buldam, & etiam subinde immerito mis delusus simijs, Herophilum, & alios Alexandriae dissectionis professores, qui humana aggrediebant soles, cerebrum in suae basis medio unicum, neque ut in superiori par & unicum dorsalem^p producit medullam, in cuius superiori sede mox tura^p sinum insculpsit, qua mediam quarti cerebri uentriculi amplitud mus, reliquam enim eius uentriculi amplitudinem, cerebellum supplet taxat ad dorsalis medullae sinus latera quasi duabus circularibus appla tur, continuum cum dorsali medulla corpus effectum. medio namque sedis pars, ut neque etiam^p anterioris dorsali medullae continua, connata nius membranae interuentu posterior pars dorsali medullae committitur. de, quam si Natura cerebellum condidisset, ut dorsali medullae transmissi spiritum magis adaptaret, tuereturque. A cerebello etenim quantumuis in bro differentia assignanda, & ratione cur cerebellum à cerebro diuisum f tus fueris, nullius omnino uel minimi neruuli propago à cerebello^p ortu profecto nulla est cerebri quā frontem spectat, & qua in occipitum etia quā ipsum cerebellum fertur, in duritie differentia: neque etiam adeo no quum tenui membrana id liberatum cernitur, cum cerebro in duritia e bri basis, unde dorsalis medulla ortum ducit, ceteris omnibus cerebri p que cerebello durior uisitur, ita quoque dorsalis suo principio sensim dur lore, neque duritia cerebello ipsi supernato correspondens. Cerebellum cineritium uel, perquam paucis albescentibus lineis interstinctum, & nus superficie candicans. uniuersum uero dorsalis medullae initium cereb subnatum albidissimum est, ut & cerebri basis ipsi originem praebens, qua lutione ac anfractu quibus cerebellum scatet, destituitur. Porro quae hori stantia, uel in mensa etiam ex uitulorum, aut leporum, aut auis alicuius grum erit. est autem substantia quaedam peculiaris & propria, qualem similem nullam reperias, ad ingenitas cerebro actiones idonea: non mini substantia, & pulmonum caro, & iecoris, & lienis, & renum, & testium functionibus aptissima censetur. Cerebri substantia, quam capitis medull ab ossium medulla differt, tum alijs plerisque accidentibus, tum quod liqui inediae tempore aut alijs occasionibus, ut reliqua corporis pinguedo ablu^p Haec nō uniuersa candicat, uerum quicquid^p reuolutionibus proximū est neritium est, aequali semper à reuolutionis superficie distantia, quanta nam

b speculatur in 11 fig.

i 11 fig. E.

a s fi. R. B.

R. 9 fi. A. B.

C. 11 fig. A. B. C. D.

15 fi. C. aut 11 fig. C. D.

m 11 fig. C.

D. 11 fig. C.

n 11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.

11 fig. C.